

den, med Forfatterens Samtykke, naturligtvis medmindre dennes Ret er præskriberet, hvordom siden, være berettiget til at opføre samme, naar det i 5 Aar har henligget ubenyttet. Det forekommer Udvalget aldeles klart, at det i høieste Grad maa være i selve Forfatterens Interesse, og at det ikke kan være til noget væsentligt Afbræk for vedkommende Theater; hvad der i 5 Aar har henligget ubenyttet, maa betragtes i Lighed med Skrifter, der i 5 Aar have været udsolgte. Det er en Selyfølge, at en Bestemmelse af den Natur ikke kan bringes i Anvendelse, førend Loven er udgivet, altsaa at Fristen begynder at løbe fra Lovens Udgivelse, men at formene en Forfatter at forskaffe sig en Indtægt, maaskee i den senere Periode af hans Liv, hvor hans Productivitet kan have ophørt, derved, at han kan faae Noget til endnu at paatage sig Opførelsen af et Arbejde, som maaskee længe har henligget ubenyttet i et andet Theaters Archiv, synes ikke billigt. Det synes dernæst ikke billigt at udelukke andre Theatre fra at kunne opføre saadanne Værker, altsaa at forøge deres Reperitoirer med saadanne, naar de dog ere en Døds Skat for dem, som tidligere have opført dem, det synes endelig ønskeligt, at Publikum ikke skal være udelukket fra at nyde dette Slags Arbejde, naar der dertil frembyder sig Leilighed, paa Grund af saadanne Forhold, da det jo ikke i og for sig kan anses ønskeligt, at Arbejder, der egne sig til Opførelse, og som forjenes at opføres, skulle henligge ubenyttede, fordi et vist Theater, der i sin Tid har erhvervet samme, ikke har Brug for det eller maaskee ikke længere seer sig istand til at opføre det. Endelig vilde den tredje Paragraph, vi foreslaae, slutte sig nøie til den almindelige Regel, nemlig at Forfatterens Ret efter ham gaaer over paa den, hvem han har overdraget den, og da først den, hvem den er overdraget ved Contract, og hvis ingen saadan eksisterer, da til den efterlevende Udgiftsalle, og derefter til Livsarvingerne, men heller ikke videre, og at den i ethvert Tilfælde præskriberes ved Udløbet af de 30 Aar. Den sidste Bestemmelse er praktisk naturligtvis den vigtigste, men jeg haaber, at det vil blive ønsket, at det er i saa Fald ved dramatiske Ar-

bejder, som ved trykte Skrifter vigtigt, at der indtræder idetmindste engang en Tid, da Nationen indtræder i sin Ret som Arving efter sine Forfattere, at altsaa, for at tage det vigtigste af alle Tilfælde, Holbergs Comedier nu ere det danske Folks Eiendom, ikke en enkelt Forlægger med Hensyn til deres Udgivelse, ikke noget enkelt Theaters med Hensyn til deres Opførelse.

Kirke- og Underviisningsministeren:

De foreliggende Paragrapher vedrøre vistnok Indenrigsministeren; men det kan dog ikke nægtes, at de have en særdeles Interesse ogsaa for den Minister, der har med Theaters væsnet at gjøre, og jeg skal derfor tillade mig et Par Ord med Hensyn til de Udtalelser, der fandt Sted fra den ærede Ordførers Side. Der var vistnok heri meget fuldkomment Sandt og Rigtigt, som jeg gjerne skal slutte mig til, og jeg maa antage, at flere af de Bestemmelser, som ere fremkomne ved den saafaldte foreslaaede Omredaction, maae betragtes som Forbedringer. Det kan ikke nægtes, at der ogsaa ved disse Forslag fra Udvalgets Side er vist den samme Omhu, som ved flere andre Forordningsforslag, for Forfatterens Ret, som jo vistnok i et Land som vort, og under de Forhold, hvorunder Forfattere og Componister her leve, er et Hensyn, som man maa ønske taget saa stærkt i Betragtning som muligt. Derimod kan det ikke nægtes, at flere af Bestemmelserne i de foreliggende Paragrapher ikke udgaae fra slet saa megen Omhu for Theaters Ret med Hensyn til de Compositioner og Dramaer, som det efter Contract med Forfatterne maatte have erhvervet. Der er nogle af Bestemmelserne, som jeg ikke kan andet end betragte som noget beænkkelige i denne Henseende; men jeg troer dog ikke, at dette finder Sted i en saadan Grad, at der fra min Side kunde være Opfordring til bestemt at modsætte mig en saadan Forandring i de oprindelige Forslag. Jeg skal imidlertid tillade mig et Par Bemærkninger ved disse Forandringer, og navnlig med Hensyn til den ene af dem en Dyring, som jeg haaber Udvalget vil gaae ind paa, angaaende en Omredaction.

Naar den ærede Ordfører med Hensyn til